

Bio musici - NL

Shirly Laub, viool

Shirly Laub studeerde in Brussel bij Clemens Quatacker en perfectioneert zich vervolgens bij Wiktor Liberman en Philippe Hirshhorn in Utrecht. Zij kreeg de titel van 'Jeune Soliste' uitgereikt door de Verenigde Franstalige Publieke Radio-omroepen (Communautés des radios publiques de langue française, CRPLF) en was Juventus Laureate, een onderscheiding die wordt toegekend door de Raad van Europa. Haar uitgebreide discografie telt talrijke opnames als kamermusicus en als primarius voor publieke radiostations als Musiq3, Klara, France Musique, Radio Suisse Romande, Radio Canada, RAI en BBC. In 2001 sloot zij zich aan bij het Silk Road Ensemble in New York, waardoor zij de kans kreeg om in de hele wereld aan de zijde van Yo Yo Ma te spelen. Shirly Laub was tussen 1998 en 2005 concertmeester van het Royal Philharmonic Orchestra in Londen. Voor diezelfde functie wordt ze geregeld uitgenodigd door de grote symfonieorkesten van België, Groot-Brittannië, Frankrijk, Nederland, Spanje en Korea. In kamermuziekbezetting treedt zij, voornamelijk met Oxalys en met het strijktrio TrioFenix, op in prestigieuze zalen als het Concertgebouw in Amsterdam, het Konzerthaus in Berlijn, Wigmore Hall in Londen en de Library of Congress in Washington. Sinds 2003 is Shirly Laub docent viool aan het Conservatoire royal de Bruxelles en ze wordt geregeld gevraagd als jurylid van belangrijke vioolwedstrijden, zoals de Koningin Elisabethwedstrijd.

Frédéric d'Ursel, viool

Frédéric d'Ursel kreeg zijn eerste vioolopleiding bij Édith Volckaert en studeerde vervolgens bij Philippe Hirshhorn aan het Conservatoire royal de Bruxelles. In 1985 en 1986 nam hij deel aan het Tanglewood Festival (USA); hij speelde er onder leiding van o.m. Leonard Bernstein, Eiji Oue en Leon Fleischer en nam er ook deel aan masterclasses met Joseph Silverstein en het Muir String Quartet. Als orkestmusicus speelde hij onder leiding van dirigenten als o.m. Sir Colin Davis, Christopher Hogwood, Philippe Herreweghe, Reinbert de Leeuw, Guennadi Rojdestvensky, Antonio Pappano, Emmanuel Krivine. Frédéric d'Ursel is sinds 1993 verbonden aan het ensemble Oxalys, waarvan hij medeoprichter is en waarmee hij over de hele wereld optrad in concertzalen zoals onder meer het Concertgebouw in Amsterdam, het Teatro Colón in Buenos Aires, het Konzerthaus in Berlin, het Conservatorium van Moskou of de Library of Congress in Washington. Sinds 2000 doceert hij viool aan het Conservatoire royal de Bruxelles. Samen met organiste Cindy Castillo vormt hij een duo dat gewijd is aan de sonates van Bach; Jean-Pierre Deleuze componeerde speciaal voor hen het werk *Traüme und Erwachen*.

Elisabeth Smalt, altviool

Elisabeth Smalt bouwde een veelzijdige en goedgevulde carrière op als altvioliste in kamermuziekbezettingen. Zij voelt zich thuis in een groot aantal stijlen, gaande van uitvoeringen op historische instrumenten tot uiterst nieuwe muziek. Haar eerste concert met Oxalys dateert van 1996 en sindsdien is zij onafgebroken lid gebleven van het ensemble. Elisabeth Smalt is ook betrokken bij andere samenwerkingsverbanden, zoals Van Swieten Society, een collectief dat op authentieke 19de-eeuwse instrumenten speelt; Prisma String Trio; Luna String Quartet, een strijkkwartet met een focus op nieuwe muziek; en tot slot het Wittgenstein Project, gewijd aan kamermuziek in opdracht van Paul Wittgenstein. Zij treedt ook op in duo's met de pianisten Riko Fukuda en Keiko Shichijo. Van 2005 tot 2011 was ze directeur van het KlankKleurFestival in Amsterdam, dat streeft naar een creatieve synergie tussen beeldend kunstenaars en kamermusici. Momenteel is Elisabeth Smalt artistiek leider van het Scordatura Ensemble, dat zich specialiseert in muziek in stemmingen die afwijken van de westerse toonladder met 12

tonen. Scordatura kwam in het nieuws met het Amsterdam Partch Project, een concertreeks over het werk van de excentrieke 20ste-eeuwse Amerikaanse componist Harry Partch. Elisabeth vindt alle stijlperiodes van de klassieke muziek interessant en inspirerend, en ze brengt graag onbekend kamermuziekrepertoire onder het voetlicht. Haar avontuurlijke instelling en haar passie voor hedendaagse muziek hebben ertoe geleid dat ze tal van opdrachten gaf voor nieuw werk. Zij bracht zo verscheidene solo- altvioolwerken in première – waarvan sommige speciaal voor haar gecomponeerd – van componisten als Horatiu Radulescu, James Tenney, Lou Harrison, Frank Denyer, Ig Henneman, Judith Ring, Kevin Volans, Christopher Fox, Deirdre McKay, Christian Wolff, Lou Harrison, Phill Niblock, Yannis Kyriakides, Calliope Tsoupaki en Patrick Ozzard-Low. Elisabeth Smalts discografie omvat meer dan 50 solo- en kamermuziekopnames, waarvan er verschillende speciale prijzen in de wacht sleepten.

Justus Grimm, cello

Justus Grimm werd geboren in Hamburg en begon op vijfjarige leeftijd cello te spelen onder begeleiding van zijn vader. Daarna studeerde hij in Keulen bij Claus Kanngiesser en Frans Helmerson. Hij won eerste prijzen op de Maria Canals International Music Competition en het Deutsche Musikwettbewerb. Als solist concerteerde hij met talrijke orkesten zoals het English Chamber Orchestra, het Symfonieorkest van de Munt, het Philharmonisch Orkest Hamburg en het Staatsorchester Frankfurt. Justus Grimm legt zich actief toe op kamermuziek. Met pianist Florian Wiek maakte hij opnames van cellosonates van Beethoven, Brahms en Sjostakovitsj. Samen met fluitiste Christina Fassbender vormen zij het Trio Wiek, waarmee ze al verschillende cd-opnames maakten. Sinds 2022 is Justus Grimm ook lid van het Oxalys Ensemble. Verder deelt hij geregeld het podium met talrijke internationale partners op festivals wereldwijd. Sinds 2008 is hij als docent cello en als lid van de artistieke directie verbonden aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen. Justus Grimm speelt op een instrument van P.A. Testore uit 1760.

Koenraad Hofman, contrabas

Koenraad Hofman studeerde contrabas en kamermuziek aan het conservatorium van Brussel. Van 1996 tot 2003 was hij solobassist bij het strijkorkest Amsterdam Sinfonietta onder leiding van Lev Markiz en Peter Oundjian. Dezelfde functie bekleedde hij ook tot 2007 in het European Union Chamber Orchestra. Sinds 2004 is Koenraad contrabasaanvoerder in het Symfonieorkest Vlaanderen. Van 2015 tot 2019 was hij docent contrabas aan het Conservatorium Gent. Sinds 2019 vervult hij die functie aan het Koninklijk Conservatorium Brussel, waar hij sinds begin 2022 ook kamermuziek doceert. Koenraad Hofman concerteerde al over de hele wereld en verleende geregeld zijn medewerking aan de belangrijkste Belgische symfonieorkesten, waaronder het Symfonieorkest van de Munt en het Brussels Philharmonic. Ook het Schönberg Ensemble, het Nieuw Ensemble, de Philharmonie ZuidNederland, het Radio Filharmonisch Orkest en het Koninklijk Concertgebouworkest Amsterdam doen graag een beroep op zijn talent en deskundigheid. Bij Oxalys volgde Koenraad Hofman in 2009 Toon Fret op als artistiek coördinator.

Toon Fret, fluit

Toon Fret genoot zijn opleiding als fluitist in Brussel, Maastricht, Parijs en Basel bij Gaby Van Riet, René Kravanja, Michel Lefebvre, Barthold Kuijken, Ida Ribera en Peter-Lukas Graf. Zelf is hij docent fluit en kamermuziek aan het Conservatoire Royal de Musique de Liège en docent fluit aan het Stedelijk Conservatorium van Leuven. Toon Fret is als kamermusicus en in recitalverband actief in binnen- en buitenland. Hij concerteerde in de loop der jaren op de belangrijkste podia in Europa, Amerika en Azië. Zijn meer dan dertig cd-opnames zijn enthousiast onthaald in diverse internationale tijdschriften zoals *Diapason*, *Classica* of *BBC Music Magazine*. Toon Fret is een drijvende kracht binnen Oxalys en Het Collectief, twee kamermuziekensembles met een internationale uitstraling.

Nathalie Lefèvre, klarinet

Op 21-jarige leeftijd behaalde Nathalie Lefèvre met grote onderscheiding en felicitaties van de jury haar hoger diploma aan het Conservatoire Royal de Musique de Mons. Daarna bekwaamde zij zich verder bij o.m. Walter Boeykens, Guy Deplus, Antony Pay en Alain Damiens. In 1990 won zij de eerste prijs bij het Concours international du Lycéum de Suisse in Bern. Zij gaf talrijke recitals en trad als soliste op met het

orkest van Neuchâtel (Zwitserland), alsook in eigen land met het orkest van de RTBF, de Beethoven Academie, Casco Phil en het orkest van de Belgische luchtmacht. Zij was soloklarinettiste bij het Nieuw Belgisch Kamer Orkest van 1991 tot 1996. Sindsdien wordt zij geregeld gevraagd door de belangrijkste orkesten in België (Belgian National Orchestra, Opera Ballet Vlaanderen, Antwerp Symphony Orchestra, Symfonieorkest Vlaanderen, Opéra de Liège), alsook door het Dublin Philharmonic Orchestra. Ze is daarnaast stichtend lid van het ensemble Oxalys, waarmee ze sinds 1993 optreedt in de meest prestigieuze zalen ter wereld: Bozar in Brussel, het Concertgebouw in Amsterdam, het Konzerthaus in Berlijn, het Teatro Colón in Buenos Aires... Nathalie Lefèvre is docent klarinet, kamermuziek en methodologie aan de conservatoria van Brussel en Bergen (Arts²). Daarnaast doceert ze klarinet aan de muziekacademie van Sint-Agatha-Berchem. Nathalie Lefèvre geeft geregeld masterclasses, onder meer in Manchester, Changsha (China), Kumamoto (Japan), Madrid, Sevilla en Wrocław. Sinds 2018 speelt ze op RZ-klarinetten tijdens verschillende evenementen, zoals het Internationaal Klarinetfestival in Oostende en Clarimania in Wrocław.

Annie Lavoisier, harp

Annie Lavoisier werd geboren in het Franse Reims en begon haar muzikale studies op zesjarige leeftijd. In Parijs studeerde ze bij Francis Pierre, die haar liet kennismaken met het hedendaagse en orkestrale repertoire. Zij ontmoette Pierre Jamet – de grote Franse harpist, die toen 87 jaar oud was – en ze was een van zijn allerlaatste leerlingen. Annie Lavoisier is laureate van grote internationale wedstrijden (Gargillesse (FR), Israël, München, Genève) en ontvangt in Gargillesse en Israël ook de Speciale Prijs voor de beste interpretatie van een hedendaags werk. Sinds haar twintigste is zij soloharpiste van het Belgian National Orchestra, in 1995 werd zij lid van Oxalys en sinds 1996 maakt ze deel uit van het hedendaagse muziekensemble Ictus. Annie Lavoisier richtte de harpklas van het Lemmensinstituut in Leuven op, waarna ze in 2005 docent harp werd aan het Conservatoire royal de Bruxelles. Haar onderzoek naar de verbanden tussen de pedaalharp en de oude harpen leidde haar in 2010 naar de drievoudige harp (*arpa doppia*), waarmee ze het renaissance- en barokrepertoire ging verkennen. Haar 20-jarige praktijk van koorzang bracht haar aan het nadenken over een manier om 'klassieke' muziek voor iedereen toegankelijk te maken. Annie Lavoisier neemt dan ook deel aan verschillende educatieve projecten in combinatie met literatuur, poëzie, sprookjes, acteurs, clowns, enz. Ze componeerde en vertolkte muziek voor korte animatiefilms, documentaires en poppentheater. Sinds 2018 is Annie Lavoisier verbonden aan het Franse project 'Popharpe, harpes en carton' dat de beoefening van het instrument voor iedereen toegankelijk wil maken dankzij workshops waarin deelnemers zelf een kartonnen harp bouwen. Sinds 2012 beoefent ze ook de schilderkunst, waarbij ze haar muzikale visies zichtbaar wil maken in olieverf.